

Sygn. akt I C 1087/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący - SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant - E. M.

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 26 października 2018 r. w C.

sprawy z powództwa K. L. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą F. K.
L. z siedzibą w C.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.
o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki K. L. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą F. K. L. z siedzibą w C. kwotę 3837,60 zł (trzy tysiące osiemset trzydzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. nakazuje Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie pozwanemu (...) SA z siedzibą w W. kwotę 194 zł (sto dziewięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki;

III. zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki K. L. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą F. K. losz z siedzibą w C. kwotę 1109 zł (jeden tysiąc sto dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1087/17

UZASADNIENIE

Powód K. L. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. L. z siedzibą w C. pozwem złożonym w dniu 17 lipca 2017 r. (data stempla pocztowego), reprezentowana przez adwokata M. M., wnosila o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 3837,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosila o zasądzenie kosztów procesu, zgodnie z normami przepisanyymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego i opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w wyniku kolizji z dnia 21 stycznia 2017 r. został uszkodzony pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność P. T.. Z uwagi na czasowe pozbawienie poszkodowanego niezbędnego środka transportu, skorzystał on z samochodu zastępczego, którego dostawcą był powód. Z tytułu najmu pojazdu zastępczego wystawiona została faktura na kwotę 5461,20 zł brutto za okres 37

dni. Stawka dzienna ustalona została na 120 zł netto i była to stawka standardowa, odpowiadająca cenom na lokalnym rynku stawkom za pojazd tego rodzaju i marki jaki został udostępniony poszkodowanemu. Poszkodowany zawarł z powódką umowę przeniesienia wierzytelności przysługującej mu z tytułu kosztów korzystania z pojazdu zastępczego, na czas naprawy samochodu, potwierdzonego fakturą VAT nr (...). Podmiot likwidujący szkodę przyznał poszkodowanemu z tytułu wynajmu samochodu zastępczego kwotę 1623,60 zł. Przyznana kwota nie czyni zadość obowiązkowi pokrycia szkody rzeczywiście poniesionej przez poszkodowanego z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego. Pozwany w sposób nieuzasadniony ograniczył liczbę dni wynajmu samochodu zastępczego, chociaż załączone do zgłoszenia szkody dokumenty wskazywały na poniesione przez poszkodowanego koszty z tytułu wynajmu samochodu zastępczego w wysokości 5461,20 zł brutto.

W dniu 21 stycznia 2017 r. K. L. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. L. z siedzibą w C. zawarła z P. T. umowę przelewu wierzytelności dochodzenia należności z tytułu umowy wynajmu pojazdu zastępczego z powodu szkody w pojeździe marki B. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego własność P. T.. Na mocy tej umowy P. T. przeniósł na powódkę wszelkie prawa związane z dochodzeniem należności z tytułu powyższej szkody.

Jako podstawę prawną roszczenia powódka wskazała art 822 k.c. podkreślając, że pozwany powinien naprawić szkodę w pełnym zakresie, w granicach związku przyczynowo-skutkowego, czego w niniejszej sprawie pozwany nie uczynił. Powódka domagała się odsetek za zwłokę licząc początek ich naliczania od dnia odmowy wypłaty pełnej należności przez pozwanego tj. 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty (pozew k. 2-6 akt)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego W. R., wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia, uznając za uzasadniony koszt wynajmu pojazdu zastępczego za 120 zł przez okres 11 dni i z tego tytułu wypłacił poszkodowanemu kwotę 1623,60 zł. Pozwany uznał za nieuzasadniony zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres przez który poszkodowany korzystał z pojazdu w trakcie naprawy uznając go za zbyt długi i dlatego wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 stycznia 2017 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym uszkodzony został pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność P. T.. (okoliczność bezsporna)

W dniu 25 stycznia 2017 r. powyższa szkoda została zgłoszona przez P. T. pozwanemu towarzystwu ubezpieczeń, w którym sprawca szkody posiada ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej. Pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za wypłatę odszkodowania.

(okoliczność bezsporna, akta szkody k. 39-87 akt).

Z analizy kalkulacji naprawy z dnia 31 stycznia 2017 r. sporządzonej przez pozwanego wynika, że pozwany ustalając koszt naprawy pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) zakwalifikował do wymiany kompletną lampę tylną lewą. Oznacza to, że lampa tylna lewa została uznana za uszkodzoną w wyniku zdarzenia z dnia 21 stycznia 2017 r.. Uszkodzenie tylnej lewej lampy powoduje konieczność jej wymiany celem doprowadzenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Poszkodowany nie mógł korzystać z przedmiotowego samochodu zgodnie z przeznaczeniem bez dokonania naprawy. Z tego względu poszkodowany musiał skorzystać z pojazdu zastępczego, który wynajął w dniu 21 stycznia 2017 r. za stawkę dzienną 120 zł netto. Również w dniu 21 stycznia 2017 r. P. T. zawarł umowę cesji odnośnie należności z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego z K. L. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. L. z siedzibą w C. (dowód: opinia biegłego z zakresu naprawy pojazdów L. K. k. 99-107, 128-130 akt, umowa najmu k. 14-15 akt, umowa cesji k. 18-19).

Pismem z dnia 21 lutego 2017 r. pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę w pojeździe oraz uznał za uzasadniony koszt wynajmu pojazdu zastępczego licząc stawkę dzienną na 120 zł netto przez okres 11 dni i z tego tytułu wypłacił poszkodowanemu kwotę 1623,60 zł (dowód: pismo k. 54 akt).

Nabywca wierzytelności K. L. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. L. z siedzibą w C. zwróciła się do pozwanego o wypłatę różnicy pomiędzy faktycznie poniesionymi kosztami wynajmu pojazdu a wypłaconym z tego tytułu odszkodowaniem. Pismem z dnia 21 kwietnia 2017 r. pozwany odmówił spełnienia świadczenia w kwocie wyższej od już wypłaconej (dowód: pismo k. 20 akt).

W przypadku rozpoczęcia procesu naprawy uszkodzonego samochodu marki B. nr rej. (...) bezpośrednio po przyznaniu odszkodowania, minimalny okres oczekiwania na części zamienne i czas naprawy pojazdu w warsztacie samochodowym wynosi 5 dni roboczych. Piątym dniem po 21 lutego 2017 r. była niedziela 26 lutego 2017 r. W związku z powyższym poszkodowany miał możliwość odbioru naprawionego pojazdu z warsztatu i odbioru pojazdu zastępczego w poniedziałek w dniu 27 lutego 2017 r. Za wynajem pojazdu za okres od chwili zdarzenia dnia 21 stycznia 2017 r. do dnia 27 lutego 2017 r. tj. przez 37 dni licząc po 120 zł netto P. T. zapłacił kwotę 4440 zł netto i 5461,20 zł brutto (dowód: faktura k. 43 akt opinia biegłego z zakresu naprawy pojazdów L. K. k. 99-107, 128-130 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt sprawy oraz opinii biegłego mgr inż. L. K. wraz z załącznikami w tym kalkulacją naprawy k. 99-107,127-130 akt.

Sąd uwzględnił dołączone do akt dokumenty, ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budzi wątpliwości. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane.

W niniejszej sprawie powołano biegłego sądowego mgr inż. L. K., który uwzględniając zastrzeżenia zgłoszone do jego pierwotnej opinii przez pozwanego, uszczegółowił swoją opinię. Biegły przed sporządzeniem opinii dokonał analizy zebranego materiału dowodowego – kalkulacji szkody dokonanej przez pozwanego. Ponadto zdaniem Sądu opinię tę sporządzono w sposób logiczny, jasny, rzeczowy i merytorycznie poprawny. Również podkreślić należy, że żadna ze stron nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do opinii i nie wносиła o jej uzupełnienie. Zatem opinia biegłego sądowego mgr. inż. L. K. zasługiwała na walor wiarygodności, gdyż biegły swoje wnioski uzasadnił precyzyjnie i przekonująco. W związku z powyższym Sąd podczas ustalania wysokości odszkodowania brał pod uwagę opinię sądową biegłego L. K..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Powódka wykazała w toku procesu, że nabyła wierzytelność od poszkodowanego P. T. na podstawie umowy przelewu.

Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W myśl art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Norma zawarta w art. 511 k.c. nie wymaga zawarcia umowy przelewu w formie pisemnej, a jedynie tego, aby istniało pismo, które potwierdza dokonanie przelewu wierzytelności. Sąd w niniejszym składzie podziela w całości rozważania Sądu Apelacyjnego w Katowicach zawarte w wyroku z 8 marca 2005 r., sygn. akt I ACa 1516/04, opublik. OSA 2005/12/44, który podkreślił: "Ustawodawca w art. 511 k.c. mówi o "stwierdzeniu" przelewu wierzytelności pismem, a nie o zawarciu przelewu w formie pisemnej. Czym innym jest dokonanie czynności prawnej w formie pisemnej, a czym innym "stwierdzenie" pismem, iż określona czynność została dokonana. "Stwierdzenie pismem" nie odnosi się bowiem do formy czynności prawnej, a jedynie do istnienia pisma stwierdzającego, że umowa przelewu została przez strony zawarta.". Dalej Sąd ten zasadnie podkreśla: "W sytuacji gdy obie strony zgodnie twierdzą, że doszło do przelewu wierzytelności z umowy ubezpieczenia i że obie strony miały taki zamiar i cel umowy

na względzie - zbędne są rozważania i dokonywanie wykładni oświadczeń woli w tym przedmiocie. Dokonywanie takiej wykładni ma bowiem sens wówczas, gdy stanowiska stron umowy różnią się."

Na skutek przelewu wierzytelności doszło do zmiany strony stosunku zobowiązaniowego po stronie wierzyciela, a zatem powód jest legitymowany czynnie do występowania w niniejszym procesie. Znajdujące się w aktach sprawy dokumenty potwierdzają w myśl art. 511 k.c., że do zawarcia umowy doszło. Nadto zostało przedłożone przez powoda wezwanie, którym zawiadomił on pozwanego o zawarciu umowy cesji z wierzycielem. W myśl art. 515 k.c. jeżeli dłużnik, który otrzymał o przelewie pisemne zawiadomienie pochodzące od zbywcy, spełnił świadczenie do rąk nabywcy wierzytelności, zbywca może powołać się wobec dłużnika na nieważność przelewu albo na zarzuty wynikające z jego podstawy prawnej tylko wtedy, gdy w chwili spełnienia świadczenia były one dłużnikowi wiadome. Przepis ten stosuje się odpowiednio do innych czynności prawnych dokonanych między dłużnikiem a nabywcą wierzytelności.

Wobec spełnienia wyżej przytoczonych przesłanek, w niniejszej sprawie doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności na powódkę.

Stosownie do treści art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym § 4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Między stronami bezspornym była kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę wyrządzoną przez sprawcę posiadającego ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego oraz obowiązek jej naprawienia. Pozwany uznał roszczenie poszkodowanego co do zasady. Poza sporem pozostawała także stawka dzienna wynajmu pojazdu. Sporna natomiast była ilość dni, przez które zasadne było korzystanie przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego.

Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. odszkodowanie winno zrekompensować w całości poniesioną przez poszkodowanego szkodę.

Między stronami sporne było wystąpienie szkody w postaci kosztów korzystania przez poszkodowanego z samochodu zastępczego w okresie powyżej 11 dni od dnia zgłoszenia szkody i istnienie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem komunikacyjnym, które doprowadziło do uszkodzenia pojazdu, a koniecznością wynajmowania samochodu we wskazanym wyżej okresie. Powódka przedstawiła na poparcie wysokości swego żądania w powyższym zakresie fakturę VAT nr (...) na kwotę 5461,20 zł brutto za okres 37 dni. Pozwany częściowo uwzględnił roszczenie powoda o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego co wskazuje, że uznał on zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011 r. stwierdził, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. W przypadku definitywnej utraty rzeczy odszkodowanie przysługuje za okres od jej utraty do uzyskania odszkodowania (zwrotu innego przedmiotu), a w przypadku utraty czasowej - do chwili odzyskania rzeczywistej możliwości korzystania z niej. (uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem

w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc powódka, która poprzez umowę cesji przejęła jego prawa, poniosła w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

W ocenie Sądu powódka wykazała zaistnienie wszystkich niezbędnych przesłanek odpowiedzialności pozwanego. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że pozwany likwidował szkodę na podstawie oględzin pojazdu. Wprawdzie rzeczywisty czas naprawy uszkodzonego samochodu wynosił jedynie 5 dni, jednakże należy mieć na uwadze, iż zakład naprawczy mógł przystąpić do naprawy pojazdu i zamówić części niezbędne do naprawy, tylko w oparciu o kosztorys naprawy sporządzony przez rzeczoznawcę. W dniu 21 lutego 2017 r. przedstawiono ostateczny kosztorys naprawy uszkodzonego pojazdu, co przedłużyło znacznie czas naprawy pojazdu i konieczność dłuższego korzystania z najętego pojazdu. W związku z powyższym nie sposób uznać, by winę za to, że poszkodowany nie mógł przez okres 37 dni korzystać ze swojego samochodu ponosił on sam. Odpowiedzialność za to ponosi pozwany.

W konsekwencji Sąd uznał, że wynajem pojazdu zastępczego, wbrew stanowisku pozwanego był uzasadniony w całym wskazanym przez powódkę okresie, tj. 37 dni, a zatem pozwany winien wypłacić odszkodowanie z tytułu wynajmu auta zastępczego również za pozostały, nieuwzględniony dotychczas okres.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne i w związku z tym zasądził na podstawie art. 415 k.c. w związku z art. 822 § 1 k.c. od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3837,60 zł (5461,20 zł – wypłacona kwota 1623,60 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia ostatecznej odmowy wypłaty dochodzonej pozewem należności tj. 22 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c.

Powódka wygrała sprawę w całości, stąd pozwany winien zwrócić jej poniesione koszty procesu, na które składają się opłata sądowa w kwocie 192 zł, koszt zastępstwa procesowego - 900 zł obliczony na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2017 poz. 1797) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

Zarządzenie: (...)